

Per JesusR el dt., 26/11/2019 - 18:15

—Avi, què vol dir “anyell de Déu que esborra el pecat del món”? Què és un anyell? (Això deia l'altre dia el Marc, de 6 anys, al seu avi.)

—Marc, un anyell és un be menut, el que al poble en diem un corder.

—Avi, i Déu té corders? Com ho fan per esborrar el pecat del món? I què vol dir el pecat? El món ja sé què significa.

—Mira, nen, preguntes massa. Quan siguis més gran ja t'ho explicaré. Son maneres de parlar amb Déu.

—I tu, avi, com ho fas per parlar amb Déu?

—Amb tota naturalitat. Jo a Déu li parlo al matí. Quan em desperto li dic “Bon dia, Senyor. Gràcies pel dia que comença.” I li dic a poc a poc un parenostre. Després em recordo de la mare de Déu i li dic una avemària. Durant el dia algunes vegades li torno a parlar, no pas massa llarg, perquè, com que ja soc vell, em despisto molt. Li dic el que passa, el que sento, el que desitjo. Però d'una manera natural, sense grans explicacions, perquè Ell ja ho sap tot, i li comento el que noto que va bé que conegui directament, ja sigui la meva opinió o els meus sentiments.

Parlar amb Déu és senzill perquè no és lluny, és arreu, i en el meu cor jo crec que també hi és. Hem de parlar-hi de manera natural, senzilla, com fem tu i jo, quan t'explico coses de quan jo era nen, de quan era jove... i tu m'expliques les teves coses... A la nit m'acomio d'Ell i llegeixo un fragment dels evangelis. “Bona nit, Senyor, i fins demà si Tu vols.”

—Avi, i Déu parla amb tu?

—I tant!! Em parla moltes vegades: quan sortim cap al Montnegre, o a Caldetes, em parla pel carrer, o quan estic cansat i sec. No són paraules com les nostres, el seu llenguatge és directe. Saps què? També em parla amb aquest llibre que hi ha a l'estanteria... En diem la Bíblia, i un altre dia ja seguirem, que ara la mare ens crida per anar a sopar.

—Avi, com m'agrada parlar amb tu. Tu m'expliques coses que m'agraden i no sabia.
